

РЕШЕНИЕ

№ 7843

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8126** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) - [населено място], чрез процесуален представител юрк. А., срещу Решение №20134281 от 08.06.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение /НО/, 100 състав, постановено по НАХД № 1076/2021г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 3916195-F422565 от 19.12.2018 г., издадено от Директор на Дирекция „Обслужване” в ТД на НАП С., с което на [фирма], на основание чл. 178 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена „имуществена санкция” в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 96, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата са изложени оплаквания за неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК. По същество касаторът оспорва решаващия мотив на съда, че случаят е „маловажен“ по смисъла на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН и е следвало нарушителят да бъде предупреден устно или писмено, а не да бъде санкциониран. Излага доводи, че извършеното нарушение и нарушителят са безспорно установени. Моли решението на СРС да бъде отменено, като вместо него се

постанови друго, с което да бъде потвърдено изцяло НП, като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно призован, не изпраща представител. В отговор на касационна жалба поддържа становище за неоснователност на жалбата. Претендира за разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура (СГП), прокурор К., дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок, по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: по повод извършена проверка за спазване на данъчното законодателство, възложена с резолюция за извършване на проверка № 222691801807393 от 04.09.2018г. е установено, че въз основа на постъпилите в системата на НАП Z-отчети, че в периода от 01.07.2018г. до 25.08.2018г. [фирма] е достигнало облагаемия оборот в размер на 50 442,10 лева, но към дата 04.09.2018г. не е подадено заявление за регистрация по ЗДДС. В периода от 01.07.2018г. до 25.08.2018г. дружеството реализирало облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 1 ЗДДС в размер на 50 442,10 лева. При това положение за дружеството по силата на чл. 96, ал. 1 ЗДДС възникнало задължение в 7-дневен срок от датата на достигане на този оборот, а именно считано от 26.08.2018г. до 03.09.2018г. /понеделник – присъствен ден/ да подаде заявление за регистрация по ЗДДС. Такова заявление било подадено от управителя на дружеството на 11.09.2018г. с вх. № 0000-0045893 от същата дата.

На 27.09.2018г. бил издаден акт за регистрация по ЗДДС № 220421801951348 за регистрация на [фирма]. Актът за регистрация бил връчен на управителя на дружеството на 12.10.2018г. На същата дата – 12.10.2018г. инспектор по приходите в ТД на НАП С. съставила АУАН за нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС. Актът бил съставен в присъствие на управителя на дружеството, като препис от него му бил ръчен. Срещу така съставения АУАН постъпили писмени възражения, които били приети за неоснователни и на 19.12.2018г. било издадено атакуваното НП.

За да отмени наказателно постановление СРС е приел, както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на предоставените им правомощия. В хода на административнонаказателното производство не са констатирани допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до ограничаване правото на защита на нарушителя. Посочена е датата на извършване на нарушението, мястото, срокът, в който е следвало да бъде подадено заявлението за регистрация и срокът, в който реално е постъпило същото. Съдът е отменил НП, като е приел, че същото е издадено при неправилно приложение на закона. Счел е, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с предупреждение по смисъла на чл. 28, б. „а“ ЗАНН. Наказващият орган не е отчел при ангажиране на отговорността цялостното

поведение на нарушителя, което отличава случая с по-ниска степен на обществена опасност от сходни нарушения. Закъснението за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС от страна на дружеството е незначително, само осем дни (два, от които неприсъствени), отделно се касае до първо по ред нарушение.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон и при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Не се установяват допуснати в хода на административното производство съществени нарушения на процесуалните правила, които да опорочават обжалваното наказателно постановление.

НП е издадено за нарушение по чл. 96, ал. 1 ЗДДС (в приложимата редакция), съгласно която разпоредба Всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. В ал. 2 на същата норма е дадено определение за "облагаем оборот", а именно - сумата от данъчните основи на извършените от лицето облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка; доставки на финансови услуги по чл. 46; доставки на застрахователни услуги по чл. 47. "Облагаема доставка" е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго /чл. 12, ал. 1 ЗДДС/.

В конкретния случай по делото безспорно се установява, че в периода от 01.07.2018г. до 25.08.2018г. [фирма] е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, в размер на 50 442,10 лева. При това положение за дружеството по силата на чл. 96, ал. 1 ЗДДС възникнало задължение в 7-дневен срок от датата на достигане на този оборот, а именно считано от 26.08.2018г. до 03.09.2018г. /понеделник – присъствен ден/ да подаде заявление за регистрация по ЗДДС. Този срок не е спазен, като дружеството е подало заявление за регистрация на 11.09.2018г. – с 8 дни закъснение, два от които събота и неделя - неприсъствени.

Санкционната норма, на основание на която е наложено административно наказание "глоба" за нарушение по чл. 96, ал. 1 ЗДДС е чл. 178 ЗДДС съгласно, която данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Нарушението се изразява в бездействие, продължаващо от първия момент, в който е възникнало задължението за подаване на заявление, до момента на установяване на неизпълнение на това задължение. През целия период поведението на задълженото лице не отговаря на изискуемото по закон и затова подлежи на санкция по чл. 178 ЗДДС.

Неоснователно е възражението на касатора, че не е налице маловажност на нарушението, доколкото в ЗДДС изрично е посочен срокът за подаване на заявление

по ЗДДС, като никъде не е предвидено, че дружествата могат да закъснävät с дни или месеци. Съгласно разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Тази проверка обхваща и извършването на преценка за приложимост към конкретния случай на чл. 28 ЗАНН – по арг. На Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС. Съгласно тълкувателното решение преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на НП поради издаването му в противоречие със закона.

Горните факти е следвало да бъдат съобразени от административно-наказващия орган, който с оглед тежестта на нарушението и липсата на отегчаващи отговорности обстоятелства и предвид спецификата на случая, а именно закъснението е само осем дни (два, от които неприсъствени), нарушението е първо за дружеството, отстранено след установяването му и преди съставяне на АУАН, т.е. разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид, поради което е следвало да приеме, че се касае за маловажен случай на административно нарушение и да приложи разпоредбата на чл. 28, б. „а“ ЗАНН, като не наложи наказание, а предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Доколкото обаче това не е сторено, районният съд е постановил правилно решение, с което е отменил наказателното постановление.

По изложените съображения настоящият състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр.чл.143, ал.3 АПК правото на разноси е възникнало за касатора. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника по касация е осъществено от адвокат, но не са представени доказателства за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение. С оглед на това, разноси не следва да бъдат присъдени и не се дължат.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд, С. - град, XX-ти Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20134281 от 08.06.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 100 състав, постановено по НАХД № 1076/2021г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

